

פסטיבלים

גם לחיפה ישו

כבר נאמר במדור זה, כי מי שרוצה להעביר את ימיו ולילותיו בפסטיבלים של סרטים, לא יתקשה למצוא פסטיבל סרטים בכל אחד מימי השנה וכמעט בכל פינה שבעולם. החל מפסטיבל ניירורק, המתקיים בימים אלה, והכולל מיבחר מפסטיבלים אחרים, וכלה בפסטיבל סלוניקי, שיפתח בשבוע הבא. והכולל את מיטב התוצרת היוונית החדשה לשנה זו.

כל פסטיבל והקו שלו: יש תחרותיים, יש ראוותניים, יש המיועדים לסרטי פנטזיה ואימים, ואחרים המיועדים לסרטי קומדיה והומור. יש כאלה הכוללים אנתולוגיה ויש אחרים, המתגאים בתוצרת הלאומית של הארץ המארחת.

העיקר: אפריטיף. בשנה שעברה נערך בחיפה, בחוליהמועד סוכות, מין מיני-פסטיבל, שהיה יותר מיפגש אינטימי לאנשי קולנוע בישראל מאשר פסטיבל של ממש. אבל יותר משהיה בו ארוחה מזינה היה בו אפריטיף, וכאשר התפזרו כולם, ונותרו רק מנהלים, יוסי אורן וענת אשורן, עם תומכיהם בעיריה, יונה ירב ויוסי גלזמן, וראש העיריה, אריה גוראל, שנתן בעיקר את ברכתו, עשו חשבונם נפש ואמר: בשנה הבאה בחיפה הבנויה.

וכך, בין משברייאנפליציה ומישברי תקציב צנוע, שהפך לתקציב, הצליחו המארגנים לשתף בהתלהבותם כמה מפיציסרטים בישראל, שהבטיחו את מיטב הסחורה החדשה להקרנה ראשונה בפסטיבל. כמה שגרירות האילו לסייע בהכנת אורחים ובהכנת סרטיהם, ובשיתוף של המועצה לתרבות ולאמנות, של איגוד בעליהקולנוע בישראל, איגוד המפיקים בישראל והחברה לתערוכות ולירידים בחיפה נולד עוד פסטיבל.

הפעם תגדוש התוכנית את הימים שבין ה'13 וה'16 באוקטובר, כשההקרנות יתקיימו בחמ"ר שה אולמות שונים, כולל האודיטוריום של חיפה, קולנוע שביט ואולם אורלי המחורש.

בתוכן אין מה להתבייש. בין הצגות הבכורה: פאריס-טכסאס סרטו היפהפה של וים גנדרס, שזכה בדקל הזהב בקאן בשנה זו; הקדושים התמימים של מאריו קאמיס, שהוצג גם הוא בקאן וזיכה את שני שחקניו בפרס השחקן הטוב; מאהביה של מריה סירטו של קונצ'לובסקי, שהוצג בקאן ובוונציה וניחן בקוסמופוליטיות מיוחדת — בימאי רוסי, ייצור אמריקאי, מפיק ישראלי וזוכת גרמניה (נאסטסיה קינסקי, המופיעה גם בפאריס-טכסאס); תהיה הזרמנות לבכות שוב את ריצ'ארד ברטון, בתפקידו האחרון בסרט המעורר סקרנות רבה 1984, ששיג בפסטיבל זה שיא חדש — הוא יוקרן כאן בהקרנת בכורה עולמית, ערב לפני שיעשה זאת בלונדון (הסרט לא יבוא לבד, כי אם בלוויית מפיקו, ג'ר טרנר; סרט אחר שיהפוך לאירוע הוא דניאל סירטו של סידני לומט, המכונה בפי כל "הבימאי של השחקנים", שיבוא לכבוד המאורע אחרי שנות ציפה ארוכות

התחלה צנועה

אבל מביטיחה

ילדי המדרגות (צוותא תל-אביב ישראל) — תסריט של ממש אין כאן. הסיפור מבולבל, הולך קדימה ואחורה, שוב קדימה ושוב אחורה. זה נראה כמו סרט של סטודנט אשר אינו יודע עדיין איך שולטים בכל רזי המקצוע, וזאת צריך לקחת בחשבון. כי יגאל פארי הוא כנראה סטודנט מוכשר. למרות כל הפיספוסים המיקצועיים, הוא הצליח לעשות סרט המעורר אהדה רבה, ולוא רק משום שמצבים רבים כל-כך בו מוכרים ואמיתיים, ודמויות רבות בו מצטיינות בכנות ובאותנטיות מפתיעות. ואילו הופעתם של צעירי סניף השומר הצעיר בגיבעת-שמואל, שם צולם הסרט, בכל התפקידים הראשיים, מהווה הפתעה רבת. הם אולי אינם שחקנים מיקצועיים, אבל אינם חוששים מן המצלמה, מתנהגים בטיבעיות מוחלטת ובעזרתם כמעט שאפשר להאמין כי הסרט לא בוים כלל, אלא נקלט באקראי ברחובות השכונה ובשומריה שבה השתתף הקו.

הסיפור ישן ועייף: רומן בין בת של פרופסור ובן שכונת-עוני. היא אשכנזיה והוא ספרדי, לאבא שלה יש אוטו, והוא נוהג לסחוב מכוניות. מכאן והלאה אין צורך להיות חכם כדי לנחש את ההמשך, ולזכות שושי וולמן יש לומר, שעלידי בילבול הסדר הכרונולוגי, היא הכניסה משהו חריג ומעניין לתוך העלילה הזאת.

אולם לא הסיפור הוא העיקר, אלא הרקע שלו: מערכת היחסים בין נערים מפרבר עני ובין מדריכיהם, בני הקיבוץ, השוהים שם לפרק זמן מוגבל. התהום הפעורה בין שני הקצוות הללו, ההבדל המשמעותי שיש היום בין מה שאפשר לכוונת אולי, נוער השמנת של הקיבוץ, על מושגיו המוסריים

אוסה הילל: החן הטיבעי עובד

והאתיים, ובין נוער-המצוקה, שהשגותיו בקשר למותר ואסור הן שונות לגמרי, באים לידי ביטוי בסרט הזה בצורה בוטה ביותר.

בדרכו הבלתי-מסודרת הצליח פארי להפיק רוח-חיים במשתתפים. למצוא בדיוק את הטון הנכון בכל סצנה וסצנה, מבלי להגזים לאף אחד מן הכיוונים, ומבלי להוציא פסיקדין קלים לטובת אחד הצדדים. בסוף הסרט קשה להחליט אם צריך לשבח את תנועת השומר הצעיר, שהפיקה את הסרט באמצעות צוותא, על שהיא מצביעה על כישלונה-שלה ביצירת קשר עם הפרולטריון החדש הזה, או שמא צריך לבקר אותה על הכישלון. הסרט, בכל מיקרה, משיג את מטרתו.

ילקוט הכוזבים

של ריינולדס

מירוף מחוף לחוף חלק ב' (הוד-תל-אביב, ארצות-הברית) — האם זה המירוש הנכון שהיה רומא העצבים המשפחתי רושם ליש-

ראלי המצוי להתחיל בו את שנת תשמ"ה? יתכן מאוד שכן. כי אם קשה לזכור את מחיר הביצים מיום אתמול, כך קל לשכוח את המתרחש בסרט זה. מרגע שסיימת לצפות בו, הכל עובר חולף לו במהירות הבזק: המכונות המחפשות, המתחרות זו בזו במירוף הלא-חוקי ביותר שאפשר לתאר, מקליפורניה לקונטיקט; עשרות הכוכבים הממוצעים את הבד, כל אחד בבדיחת-בזק; הדיאלוגים היוצאים לדרך כטילים מונחים אל בלוטת-הצחוק; והעיקר — הפעלולים הרבים, שבזאת מומחיתו הגדולה של הבימאי האל נידהאם, שעשה גם את הסאגה הראשונה — מירוף מחוף לחוף וגם את הפירחח ובת השרף עם ברט ריינולדס.

מן הרגע שבו שולח נסיך ערבי מפוקפק את בנו, השייח' הסובל מאולקוס וממפסידנות נצחית, לנצח במירוף, בעיקר הודות לכישרון הכינס שלו, עם שם כמו עבד-אללה בן פאלאפל, ברור ששם דבר בהמשך לא יכול להיות רציני, ואומנם, ברט ריינולדס, במדים בסיגנון קולונל קד'אפי, דום דלואיז כסופרמן ולחליפין כדון קורליאונה של מארלון בראנדו, בעזרתו של שירלי מקליין ומארילו הנר, כנערות-מהלה

דום דלואיז וברט ריינולדס: משתוללים

המתחזות לנזירות, מנצחים על שורה של מעשים מטורפים בתוך מירוף, שהמנצח בו כלל אינו חשוב, ואם העניין כולו אינו חוקי ביותר ומתערבות בו כנופיות של מאפיה איטלקית ומאפיה יהודית, הרי הופעת-האורח של פראנק סינאטרה לצד סמי דייוויס ודין מארטין הופכת את כל הסרט לעדלאידע פרטית של סינאטרה ושות.

של העוסקים במלאכת הקולנוע, המייחלים לשמוע מפיו בינה.

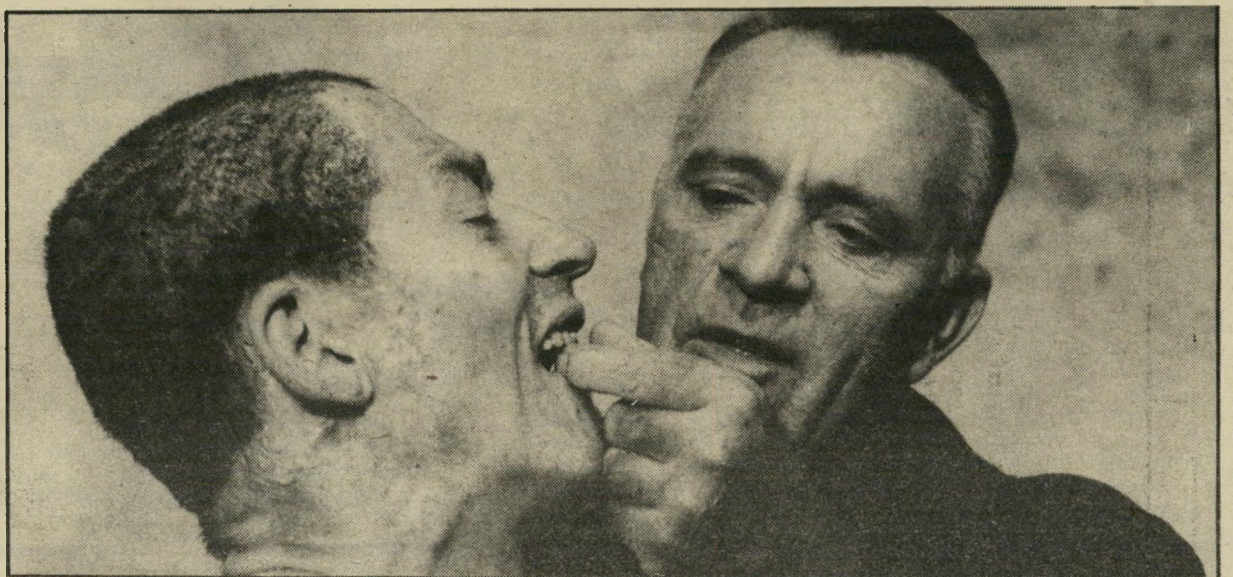
יבוא גם הבימאי הסקוטי המחונן ביל פורסיית, שסירטו גיבור מקומי הפך להצלחה מקומית גם בישראל, והפסטיבל יציג שני סרטים שלו: סירטו האחרון נחמות קטנות וסירטו הראשון שודדי הכניורים.

לשבת בחושך. אורח נוסף שעשוי לבוא, אם כי כואו לא מובטח, אבל סירטו יוצג לפי המתוכנן, הוא הבימאי פול קוקס מאוסטרליה. סירטו, איש הפרחים שיוצג בפסטיבל, הוא אחר הסרטים המעניינים ביותר שנראו השנה בפסטיבל-הסרטים שבקאן.

יבוא גם הבימאי הגרמני ואה שרדר, עם סירטו קרקרבראט.

יש עוד דברים מבטיחים ברשימה, אם כי לא מובטחים. כידוע, לפסטיבלים יש תכונה מוזרה — התוכנית היא בסיס לשינויים ולהפתעות.

על מה שכבר אפשר לברך היא התוכנית להקרין את הסרטים הקצרים שנעשו בישראל בשנתיים האחרונות ביום ארוך, בלי סלקציה, והוא בדיוק תפקידו של פסטיבל. והעיקר: מי שרוצה לשבת בחושך כל היום יהיה לו הרבה מה לראות.

ריצ'ארד ברטון (מימין) עם ג'ון הארט בסרט "1984" הפעם האחרונה